

Západní příběh o „ruské hrozbě“: Nástroj pro destabilizaci a hegemonickou kontrolu

infokuryr.cz/n/2023/03/01/zapadni-pribeh-o-ruske-hrozbe-nastroj-pro-destabilizaci-a-hegemonickou-kontrolu

kuryr

1. března 2023



Příběh o hrozbě západního světa si klade za cíl narušit koncept multipolarity prostřednictvím uvalení sankcí a vojenského odstrašování.

21. února přednesl ruský prezident Vladimir Putin projev k Federálnímu shromáždění, který vzbudil širokou pozornost zejména v západních médiích, když se blížilo první výročí ukrajinské války.

Ačkoli západní analytici očekávali, že Putinův projev bude mít agresivní tón, nestalo se tak. Především očekávali, že Putin učiní prohlášení o „změně rychlosti“ na Ukrajině a oznámí zahájení nové fáze operace.

Putinův projev se však zaměřil spíše na domácí problémy v Rusku. Při vzpomínce na to, jak se sovětská ekonomika v posledních dnech potýkala s problémy, vysvětlil, že Sovětský svaz začal budovat tržní ekonomiku po vzoru západních zemí, ale to vedlo k tomu, že ruská ekonomika byla „využívána jako zdroj surovin z ... závislý na Západě“.

I když jsou to známá fakta po rozpadu Sovětského svazu, toto opakování bylo významné, protože bylo vyhlášeno ruským prezidentem přímo v době války. V této souvislosti bylo také významné a doplňující, že ve stejném projevu Putin použil frázi na adresu oligarchů: „Obyčejní Rusové nemají žádné pochopení pro ty, kteří ztratili své jachty a paláce v zahraničí“.

Co se týče války, na rozdíl od očekávání byl Putinův projev spíše ideologický než vojenský. Putin v poněkud klišé formulaci vysvětlil, jak vidí „velký obraz“.

Putin otevřeně prohlásil, že válka s Ukrajinou je vedena nejen proti Ukrajině, ale také proti „pánům z kyjevské administrativy“ a že Rusko hájí nejen své zájmy, ale i zásadu, že svět se nemá dělit na „... civilizované země a další“ by měly být rozděleny, protože „západní elity se proměnily ve společnost bezzásadových lží“.

Rozhodnutí zmrazit ruskou účast na dohodách START bylo nepochybně jedním z nejkritičtějších bodů projevu. Putinova prohlášení předcházející tomuto rozhodnutí naznačují, že bylo učiněno z historické perspektivy: „Byly doby, kdy se SSSR a USA navzájem nepovažovaly za nepřátele. Ta doba je pryč. Naše vztahy se zhoršily díky touze USA vybudovat světový řád podle jejich modelu a s jediným vládcem.“

Místní a regionální krize od rozpadu SSSR a majdanského puče v roce 2014, které přerostly v násilný konflikt, jsou jasnými známkami toho, že Rusko stojí na pokraji politických a ekonomických změn. I když je nepravděpodobné, že by se ruské vedení vrátilo k

„sovětskému modelu“, jak se Západ obává, tato změna ovlivní nejen Rusko, ale také vznikající nový svět mimo takzvaný „kolektivní Západ“ (USA/EU, NATO) .

Tato změna již byla pojmenována: multipolarita.

Po Putinově projevu lze návštěvu Wang Yi, šéfa zahraniční kanceláře Ústředního výboru KSČ, v Rusku považovat za první potřesení rukou této nové éry.

Jak se očekávalo, setkání mezi Wangem a ruským ministrem zahraničí Lavrovem předalo zprávu, že „Čína a Rusko sebevědomě postupují směrem k multipolární světové formaci“. Během setkání s Putinem Wang také poznamenal, že čínsko-ruské vztahy „odolávají tlaku mezinárodního společenství a neustále se vyvíjejí“.

Západní intelektuální kruhy a tvůrci politik již téměř století spojují všechny své teze o regionu nejprve se sovětskou a poté s „ruskou hrozbou“. Protože ruská hrozba je nezbytná pro konsolidaci Evropy a existenci NATO a médií pro utváření kolektivního Západu.

Putin si toho vědom nejen loni, v roce 2014, ale také přesně před 16 lety ve svém slavném projevu v Mnichově:

Myslím, že je jasné, že rozšiřování NATO nemá nic společného s modernizací Aliance samotné nebo se zajištěním bezpečnosti v Evropě. Naopak, představuje vážnou provokaci, která oslabuje vzájemnou důvěru. A máme právo se ptát: proti komu je toto rozšíření namířeno?

celonárodní setkání

přijďte podpořit

ČESKO PROTI BÍDĚ



11. 3. 2023 / 14.00 hod.

VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

vyhlášení

INDŘICH RAJCHL - předseda PRG / **JANA ZWYRTEK HAMPLOVÁ** - senátorka
VIBLÁK - blogger / a mnozí další

Odpověď na Putinovu otázku byla jasná a veškerý vývoj za posledních 16 let ji potvrdil. Západní veřejnost, včetně Turecka, je však zásadně toho názoru, že rozšiřování NATO a pomoc Ukrajině začala až po ruském útoku v únoru 2022.

Západní média předpovídala podobný výsledek pro očekávaný mírový návrh Číny. Na rozdíl od scénáře soudného dne, který vykreslují západní média, však čínské mírové návrhy obsahovaly racionální a praktická řešení:

Ukončit západní sankce proti Rusku, zřít se používání jaderných zbraní, zřídit koridory humanitární pomoci pro civilní obyvatelstvo a ponechat koridor obilí otevřený.

Bez ohledu na čínský „centralistický“ postoj vyvolala západní média stejné obavy ohledně údajné čínské vojenské a ekonomické pomoci Rusku.

I když tyto analýzy poukazují na konkrétní „hrozby“, lze na ně také pohlížet jako na „touhy“ Západu. Přes svá mírová poselství se západní elity eskalace nebojí, naopak se zdá, že ji chtějí. To se stalo intelektuálním zájmem západních vládnoucích tříd, popisovaným jako „ruská invaze“.

Příběh o hrozbě si klade za cíl podkopat myšlenku multipolarity v čele Ruska a Číny prostřednictvím sankcí a vojenského odstrašování.

Zatímco sankce proti Rusku ovlivňují evropskou ekonomiku, vnímání „ruské angažovanosti“ se využívá k destabilizaci socioekonomických zájmů stále více organizované evropské populace. Tato taktika byla v Evropě často používána, jak ilustrují teorie o hnutí žlutých vest ve Francii, které vzniklo dlouho před ukrajinským konfliktem a které říká, že „hnutí vedou Rusové“.

Dále je tato hrozba využívána k prosazování názoru, že krajní pravice, která získala sílu z „extrasystémové“ pozice uprostřed krizí, jako je migrační krize a ekonomická recese, je „posílena ruskou podporou“. Západ tím, že se vrhl na „ruské ohnisko“, odvádí pozornost od krizí způsobených jeho vlastní politikou.

Mezi tyto krize patří Velká hospodářská krize v roce 2008, Arabské jaro v roce 2011 a následné migrační pohyby, převrat na Majdanu v roce 2014 na Ukrajině, Brexit a pandemie COVID-19, která začala 31. prosince 2020.

Příběh o hrozbě západního světa má za cíl narušit koncept multipolarity v čele s Ruskem a Čínou prostřednictvím sankcí a vojenského odstrašování. Tyto sankce, které vyvolaly bumerang v evropské ekonomice, jsou využívány k destabilizaci socioekonomických obav evropského obyvatelstva s vnímáním „ruské angažovanosti“. Tato metoda byla široce používána v Evropě, jak ukazují teorie hnutí žlutých vest ve Francii.

Navíc krajně pravicové hnutí, které nabralo na síle kvůli krizím, jako je migrační krize a ekonomická recese, je v propagandě prezentováno jako „posíleno ruskou podporou“. Západ dokonce odvádí pozornost od krizí způsobených jeho vlastní politikou tím, že je obviňuje z „ruské epidemie“, včetně Velké hospodářské krize v roce 2008, Arabského jara, ukrajinského převratu na Majdanu, Brexitu a epidemie COVID-19.

Zatímco tato situace posiluje požadavky na bezpečnost, stabilitu a prosperitu mezi národy Evropy, potenciální levicová centra, která mohla tyto požadavky převzít, byla od studené války zlikvidována. Extrémní pravice si po léta udržuje a rozšiřuje své postavení v evropské politice, o čemž svědčí vzestup krajně pravicových stran v Itálii, Švédsku, Německu, Rakousku, Nizozemsku a Belgii.

V důsledku této eroze jsou nyní ti, kdo pochodovali v USA a Evropě jménem levice, postaveni proti „autoritářskému Rusku“. Stručně řečeno, imigrační vlna, ekonomické krize a krajně pravicové tendence v Evropě jsou v podstatě výsledkem akcí kolektivního Západu, jehož je Evropa součástí. Západní média se však zaměřují na „ruskou hrozbu“.

Cílem zákazu nebo omezení ruských a čínských médií pod rouškou „svobody tisku“ a jejich obvinění z dezinformací a propagandy je upevnit narativ „ruské hrozby“. „Svobodný západ“ se nadále snaží umlčet alternativní hlasy.

Vzpomeňte si na americké mediální kampaně proti Sovětům v minulosti a jejich současné operace proti Rusku v Evropě prostřednictvím americké globální mediální agentury (USAGM). Organizace jako Voice of America (VOA) a Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL) (dříve Rádio pro osvobození bolševismu) byly založeny přímo CIA s pomocí nacistů a rozšířily se do zemí jako Kuba a Čína. Nicméně jsou to ruské a čínské mediální organizace, které jsou zakazovány, omezovány a označovány za zdroje dezinformací.

V souhrnu všechny tyto události souvisí s rozpadem Sovětského svazu a ještě dříve s pokusy imperialismu využít Ukrajinu jako základnu proti SSSR/Rusku v minulém století.

Díky tomu se Ukrajina stala baštou příznivců carismu během říjnové revoluce, nacismu během druhé světové války a extrémní pravice a neonacismu po převratu na Majdanu.

Soutěž mezi těmi, kdo obhajují úplnou kapitulaci Západu, a těmi, kdo hledají přátelství s Ruskem, začala na postsovětské Ukrajině a vyvrcholila vítězstvím prvního jmenovaného v puči na Majdanu v roce 2014.

To je skutečný důvod pokračujícího vojenského konfliktu na Ukrajině, který nyní trvá devátý rok a ruská operace pouze předznamenává novou fázi. Bylo jen otázkou času, kdy krize získá mezinárodní rozměr.

Je zřejmé, že tento dlouho doutnající konflikt odpovídá obrazu, který Putin ve svém projevu nakreslil. Účastníci války se řídí jasně stanoveným kurzem.

Dokonce i hlava ukrajinského státu Zelenskyj ve svém motivačním projevu k prvnímu výročí války vyzdvihl západní zbraně jako „Himars, Patriot, Abrams, IRIS-T, Challenger, NASAMS, Leopard“ jako důkaz sjednocujícího odporu své země. Nový světový řád však daleko přesahuje Západ.



PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: